1999

KUUSALU KESKKOOLI HÄÄLEKANDJA

KOOLILEHT

Nr. 17 Teisipäev, 20. aprill Hind: 5.00 krooni

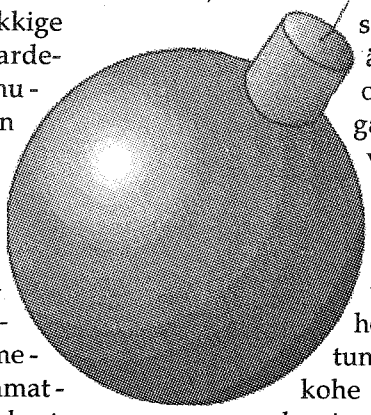
Teile on pomm ... APRILLL

Kui ma viis minutit pärast kaheksat koolimajja jõudsin, olid tunnid juba alanud. Tegin, nagu tavaliselt, klassiukse lahti, tervitasin naeratades õpetajat ning istusin oma harilikule kohale.

Ma ei oskagi öelda, mitu minutit oli jäänud esimese tunni lõpuni hetkel, mil uksest astus sisse õppealajuhataja, kes andis edasi järgneva informatsiooni: „Kahjuks pean ma teie õppetöö katkestama. Pakkige oma asjad kokku, võtke garderoobist riided ning minge rahulikult koolimajast välja. Meile on tehtud pommiähvardus."

Algus võttis valdav enamus klassikollektiivist antud teadet naljaga pooleks, (usun, et samamoodi reageerisid ka ülejäänud klassid) lõõbiti, et lõpuks ometi õpilaste suur südamesoov ning heietati mõtteid ootamatult sülle kukkunud koolivabast päevast.

Algselt tundus see situatsioon ka mulle koomilisena, tundus võimatuna, et meie koolile, Kuusalu koolile, on tehtud pommiähvardus! Ent nähes maja peal liikuvaid politseinikke, direktori ja õpetajate surmtõsiseid nägusid, koolihoovis seisvaid politsei- ja tuletõrje autosid, kadus mul äkitselt naljatuju. Sealsamas koolihoovis masinate ja sadade kaas-õpilaste seas seistes tundsin järsku, kuidas peast käis läbi mõte: „Aga mis siis, kui see pommiähvardus ei olegi vaid pelgalt halvasti väljakukkunud aprillinali?" Millegipärast tekkis samal hetkel ka hirm, tunne, et kohe-kohe lendavad need seinad õhku ning me kõik saame surma.

Ja see ei olnud enam naljaks...

Hetk hiljem andis kivi otsa ronind direktor edasi käsu kõigil koju minna. Õppetunnid jäid tõepoolest ära, seega sai teoks nii mõnegi koolijutsi unelm.

Arvatakse, et ähvarduse tegija on üks meie seast, üks õpilas-test. Muidugi oleks kool, eesotsas direktoriga, võinud säärast „pullitegemist" võtta samaker-gelt kui õpilased, sest mõte, et ühele tavalisele koolile tehakse lihtsalt niisama, ei millegi pärast pommiähvardus ning see, et ähvardus hiljem ka tõeks osutuks, tundub - andke andeks - utoopilisena, sellist asja lihtsalt ei saa olla. Selliseid asju ei juhtu!

Ja nii see lugu lõppeski. Õpilased läksid koju, nii mõnigi väikemees tundis rõõmu selle üle, et saab sugulastele-tuttavatele helistada ning teadada: „Meie kooli pandi täna pomm!" Mulle aga jäi hinge kripeldama küsimus. Uskudes, et too ähvarduse teinud „kangelane" oli tõepoolest üks meie seast, tekib tahtmine teada saada, kas siis tõesti ei leia puberteedieas noorukid muud võimalust tundidest pääsemiseks?

Aprill aprilliks, aga see, mis juhtus Kuusalu Keskkoolis selle kuu 12. päeval, ei olnud enam sugugi naljakas.

Ööl vastu teisipäeva
kell 2.15
Kerttu

TÄNASES LEHES:

ABITURIENTIDE BALL	LK.	3
NÄIDENDIST „10 AASTAT 9 ELULOOST"	LK.	4
SULL LUUBIS	LK.	5
UUS „KOOLILEHE" TOIMETUS	LK.	6
NÕUANDEID KÜLMETUSEST HOIDUMISEKS	LK.	11
IIDOLID JA UIMASTID	LK.	13
INFORMAATIKA OLÜMPIAADI LÕPPVOOR	LK.	14
MÕTTEID POMMIÄHVARDUSEST	LK.	15

Lühiuudised

On lootust, et kooli juurdeehitus saab valmis juba sel aastal. Fuajeele plaanitakse peale ehitada teine korrus, kus asuksid klassiruumid, kaasaegne raamatukogu lugemissaaliga ning aula.

***

Lõpufaasis on koolimaja radiofitseerimine. Direktori sõnul on sügiseks igas klassis töötav raadio ning taaskord on Kuusalu Keskkooli raadiosõlm võimeline edastama raadiosaateid.

***

Märtsikuus käisid Harjumaa koolide direktorid Suur-Britannias uurimas eri riikide haridussüsteeme. Aleksander Ardeli sõnul on näiteks näiteks haridustase meil parem ning ka koolid näevad seestpoolt ilusamad ja puhtamad välja.

***

3. mail tulevad meie kooli 15 Kouvola Ülikooli tudengit, kes õpivad Soomes eesti keelt. Kuna sel aastal saab Kuusalu ja Valkeala sõprussidemeid juba 10 aastat, tutvutakse kooliga ja üliõpilastele korraldatakse seminaripäev.

***

6. mail külastab Kuusalu Keskkooli Valkeala Lukio 8-liikmeline delegatsioon.

***

12. aprilli hommikul kell 8.10 helistas päästeametile tundmatuks jääda soovinud noore häälega mees, kes teatas, et Kuusalu Keskkoolis on pomm, mis peaks iga hetk lõhkema. Politseinikud teatasid koheselt kooli juhtkonnale, et majas viibivad inimesed tuleb evakueerida. Umbes kell 9.45 jõudis Koselt kohale ka Tallinna Üksiku Päästekompanii pommigrupp, kes koolimaja läbi otsisid. Kella üheteistkümneks hommikul oli selge, et mingisugust pommi ei ole. Direktori sõnul kuulus selle „nalja" peale ligikaudu 50 000 krooni: kooli kokad olid sunnitud mitme tuhande krooni eest toitu minema viskama, õpilaste kojuveoks pidi uuesti kohale kutsuma bussid, lisaks õpetajate ja päästeteenistuse töötajate palgad. Politsei tegeleb ähvardaja isiku kindlaks määramisega. Kui tegu on üle 15-aastase noorukiga, siis võetakse ta kriminaalvastutusele, noorema „pullivenna" tegude eest peavad aga vastutama tema vanemad.

KOOLILEHT

Peatoimetaja: **Kerttu Koppel**
Toimetajad: **Ester Rada, Kairi Rebane**
Kaastöötajad: **Sirli Kaja, Tõivo Leedjärv**
Interneti versioon: **Erki "Erxman" Esken**
Kujundus/Küljendus: **Ilmar Kerm**
Trükikoda: **Multico, Tallinn**
Tiraaz: **200**

Peatoimetaja veerg

See on mul viimane kord kirjutada midagi rubriiki peatoimetaja veerg.

Milline õnn! Milline kergendus! Ent samas ka - milline kurbus!

"Koolileht" on nüüdseks juba pisut üle kahe aasta vana ning taas kord on vanad leheneegrid sunnitud pillid kotti panema, et teha ruumi uutele, aktiivsetele ja vihastele sulemeestele.

Paar kuud tagasi oli lehe edasine käekäik veel üsna lahtine, kuna puudusid inimesed, kes oleksid omale vabatahtlikult soovinud nii suurt kohustust kaela võtta.

Igatahes on praeguseks ka see järelkasvu probleem lahendatud. Suurimad tänusõnad tuleb siinkohal öelda õpetaja Sirje Pällile, kelle otsese süü tõttu oli 10.b klassi aktiivsemaid õpilasi sunnitud mitte just päris omal vabal tahtel ajakirjanikuks hakkama.

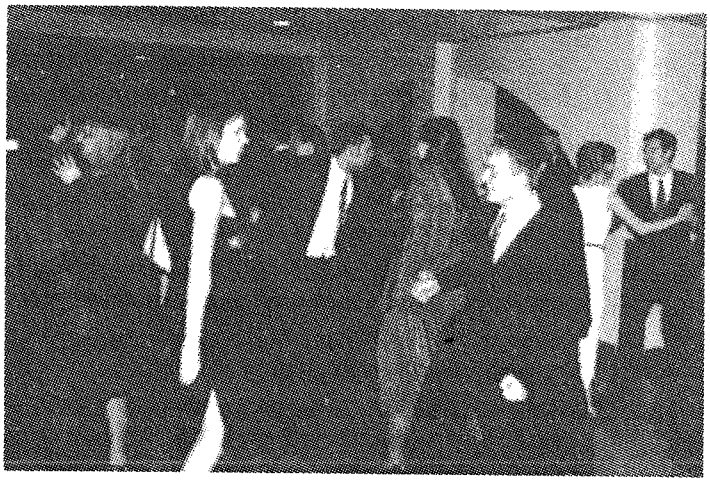
Arvan, et edaspidi olekski mõttekam "Koolilehe" tegijatele hakata järelkasvu otsima just rebaste seast. Sest olgem ausad, ühe aastaga ei suuda ka parima tahtmise juures kõiki plaane ellu viia. Pealegi, vaevalt, et keegi praegustest tegijatest suutis endale aasta tagasi ette kujutada, kuivõrd kibe on see abituriendi elu...

Seega, KUNINGAS ON SURNUD, ELAGU KUNINGAS!

Abiturientide ball "104 päeva lõpuni"

Käisin 5. märtsil Tallinna ja Harjumaa abiturientide ballil. Kella 19ks oli Sakala kultuurikeskusesse kogunenud paarsada pidulikus riietuses keskkooli lõpetajat. Pakuti šampust, puuvilju, koogikesi. Balli avakõne pidas Ivi Eenma, kes soovis meile kõrget ja kauget lendu, kuid ikkagi kodurannale maandumist. Piduliste nägudelt võis välja lugeda (ala)teadlikku hirmu riigieksamite ees. Seda enam, et linnapea eelolevatele teadmistekatsumistele ka tähelepanu juhtis. Peakorraldajad, kaks nääpsukest neidu, tervitasid omaltpoolt kohaletulnuid, tänaseid sponsoreid ning tants võiski alata.

Muusikat mängiti kahes saalis. Õhtujuht Lauri Liiv tutvustas järgnevat programmi ning hoolitses, et tantsijad ei eksleks tulutult saalide vahet. Suures saalis astusid üles Maiken, Koit Toome, Evelin Samuel. Viimased kaks tundi ka The Rocking Guys. Väiksema põranda jaoks esines New Murphy Band. Kuna ballitantsud olid kergelt ununenud, võtsin enne 2-3 järeltundi. Nagu hiljem selgus, täiesti ebavajalikult. Kogu õhtu jooksul oli vaid 3 valssi ning sõrmedel ülesloetav arv rumbasid. New Murphy Band ei pidanud paljuks mängida rock-'n'rolli ega lugusid, mille järgi oli võimalik ainult täiskasvanute kombel nn jaanipäevaselt õõtsutada. Pikas tualetis diskot vihtumast või ka sõna otses mõttes tukka viskamast keeldusid vaid paar üksikut. Noored tundusid unustanud olevat, et nad reedeõhtusel koolipeol ei viibi. Lõpulugude ajaks olid kaks poissi nii ülemeelikuks muutunud, et tantsisid omavahel tangot. Minul olid põsesarnad lõpuks naermisest täiesti valusad.

Balliliste vahel liikus ringi fotograaf, kes kogu peomelu pildistas ning soovijaid ka paarikaupa pildistas.

Peokuningaks valiti poiss, kes jalavigastusest hoolimata oma kuningannat tantsupõrandal keerutas.

Ma pole näinud sedavõrd omapärast loteriid. Viis-kuus esimesena välja loositud numbriga inimest olid jõudnud juba lahkuda. Järsku kõndis lava ette noormees, kes ütles, et tahaks auhinda omale saada. Lauri Liiv leidis, et ega temalgi midagi vastu ole ning auhind leidiski omaniku.

Meelde jäi ka seik, kus üli- ja veidi vähem magusatest maiustustest tüdinenud noored kööki kiluvõileibu küsima läksid. Nende palve täideti.

Veidike küll muusikas pettunud, oli mul siiski hea meel, et läksin. Abiturient ollakse ju vaid aasta elust.

Tiina Malm

---

16. märtsil pidas Wismari haigla doktor-psühhiaater Jaanus Mumma loengu narkootikumide kahjulikkusest ja võõrutusravist. Kuulajateks olid "vabatahtlikult sunniviisilised" kõik abituriendid ning igast igast keskkooli klassist kaks õpilast.

Küsisin inimeste arvamust toimunu kohta.

Taolised loengud on kasulikud, aga see oleks pidanud olema ka noorematele. Mina olen kõike seda juba kuulnud. Midagi erilist juurde ei saanud.

Egne

Loenguid on vaja, et teadvustada noortele selliste probleemide olemasolu. Kuid ei tohiks üle pingutada! Liigne keelamine võib vastupidiselt mõjuda. Tean noori, kes võib-olla muidu poleks proovinud narkootikume, aga loengutelt saadud info, suur huvi - taheti ise ka ära proovida.

V-L

Päris tore vanamees oli. Rääkis oma kogemustest. Huvitav, et oli ka ise proovinud ja ei häbenenud sellest rääkida. (Hollandis marihuaanat, kus selle tarvitamine on legaliseeritud - toim.)

Selliseid loenguid võiks ikka olla. Kasulikud... Tegelikult peaks koolis olema inimene, kelle ülesandeks on igasuguste loengute organiseerimine.

Valdur MT

Sellised loengud on huvitavad. Oleneb suuresti kõnelejast... Kampaania on seotud riskiga. Iga inimese puhul ei anna see positiivse tulemusi, pigem vastupidi. Muidu meeldis küll. Sai jälle targemaks."

Kristo

Oota, las ma mõtlen... Ma arvan, et sellest oli mingil määral kasu, aga ma ei usu, et ... et see oleks takistanud kedagi narkar edasi olemast, kui ta juba oleks. Üsna asjalik oli muidu.

Kätlin

Enamus oli kuuldud jutt. Aga seda tegi selgeks, et need "ohutud ained" on tegelikult ikkagi ohtlikud."

Christi

Ester

Kes vana asja meelde tuletab...

... sellel on hea mälu.

Ma ei tea, mis aastal ning kelle poolt sai alguse tore traditsioon püüda jürikuu esimesel päeval oma kaaslasi haneks tõmmata. Igatahes olen tähele pannud, et naljad, mida tol päeval tehakse on aasta aastalt muutunud üha peenemateks ja kavalamateks ning praeguseks oleme jõudnud juba nii kaugele, et esimese aprilli hommikul raadiot või telerit käima lülitades tuleb ka sealt kuuldud-nähtud informatsiooni suhtuda ääretult skeptiliselt.

Mulle on millegipärast meelde jäänud üks aastatagune Aktuaalne Kaamera, kus nooruke telediktor naerust luksudes ning näost vahelduva eduga sinipunastades luges ette enamvähem järgneva teksti: "Eesti teadlased on taas kord tõestanud oma kuulumist maailma tippude hulka. Nimelt tegid nad sensatsioonilise avastuse, et rabakanad heidavad õhtul magama ning tõusevad hommikul ülesse." Antud uudises ei ole midagi uut, enneolematut ning jahmatamapanevat. Pealegi, sel ajal oli veel kombeks sõbrale aprilli teha õlale koputades teavitada: "Kuule, semu, sul on selg kriidine."

Selle aasta esimese aprilli hommikul Raadio 2-e hommikuprogrammi kuulajaid tabas aga eriti suur ning mitte just meeldiv üllatus. Nimelt olid Eesti ja Läti saatejuhid kohad vahetanud ning sestap võiski Eesti arvatavasti suurima raadioprogrammi sageduselt kuulda võõrkeelset sõnademulinat. Kella seitsmestes uudistes teatati aga, et täna öösel jõudis lõpule Eesti-Läti kalasõda. Kuna aga tüli lõppes lätlaste viigiga, siis oli valitsus sunnitud neile loovutama kõik riiklikud televisiooni- ja raadiojaamad. Mõni tund hiljem antud teadet küll korrigeeriti, kinnitades, et kurikuulus kalasõda oli küll lõppenud 1:0 naaberriigi kasuks, kuid riiklike massiteabevahendite endale krahmamise asemel, olid kallid lätlased hoopistükkis hakanud eesti keele avaliku tarvitamise eest trahvi nõudma. Sestap olevatki odavam nüüd ja edaspidi hoopistükkis lõunanaabrite keelt kõnelda...

Tol päeval selgus veel, et ka Eesti ainus riiklik telejaam ei soovi mingil juhul konkurentidele alla jääda. Homikustest uudistest näidati dopingu kasutamisega vahele jäänud endist tippsuusatajat Ljubov Jegorovat ning öeldi, et pärast häbistavat skandaali oli vene suusaäss koheselt kliinikusse soomuutmisoperatsioonile rutanud...

Nagu päev näitas, leidus meie hulgas neidki, kes kuuldut-nähtut uskuma jäid ning ummisjalu naabritele teatama ruttasid...

Veel natuke näidendist „Kümme aastat üheksast eluloost"

Vabariigi aastapäevaks tegi Saima Merivoo jällegi ühe väga hea ja huvitava näidendi - järje eelmisel aastal samal ajal esitatule. Nüüdseks oleme seda juba etendanud oma kuus korda kindlasti, kes veel näinud ei ole, on ise süüdi.

Mina olin üks üheksast peategelasest. Näidendisse kutsus mind Saima, kellel oli meeles, et olin kunagi algklassides etlejate konkursidel käinud ja kord ka kooli jõulupidu juhtinud. Saima arvas, et sobiksin näidendisse esinema. Algselt pidin mängima Ester Aasat, kui kui tekste jagama hakati, sai minust Menda Kirsmaa esitaja. Esimese hooga ehmatasin ära, sest kartsin, et ei oska kuidagi osasse sisse elada. Proovide ajal harjusin sellega ja õppisin ka ajapikku oma rolli sisse elama.

Proove hakkasime tegema umbes kuu aega enne esietendust. Ettevalmistused olid pikad ja põhjalikud, kuid nüüd tagasi vaadates saan aru, kui palju proovidest tegelikult kasu oli.

Esietenduse päeva hommikul oli nii kohutavalt närvis, et jätsin suures tuhinas poole oma esinemisriietusest maha. Õnneks oli teistel vajalik kaasas. Üleüldse jõudsin tähele panna, et kostüümidega oli enne iga etendust suur häda. Küll oli kleit kortsus ja asjad kadunud, sukad katki või kadus trukk ära. Igal juhul polnud ainsatki etendust, millal sellelaadseid probleeme poleks olnud.

Publiku suhtes olid mul suured eelarvamused, kuid lõpuks silmsilma vastu seisin, polnudki nii hull - täitsa tore publik oli. Välja arvatud muidugi jalaväe pataljonis. Kes kaasas olid teavad ise, miks, ja kes ei olnud, mõtlevad ise, igaüks oma rikutuse tasemel.

Laval juhtus pea iga kord ka mingi äpardus, küll oli keegi puudu, küll kaotas keegi midagi ära, tekst ununes vms. Kuid õnneks olid sellised äpardused nähtavad ainult meile, kes laval olime. Publik ei paistnud eriti seda märkavat. Igal juhul oli lõbus.

Näidend oli viimasepeal hea ja kiita tuleks kõiki, kes sellest osa võtsid (ka publikut), sest igaüks andis endast parima, et see õnnestuks. Eriti Saima, kes tegi ära kõige suurema töö. Loodetavasti tuleb ka järgmine aasta uus ja sama hea näidend.

Mirja XB

KOOLILEHT

TEISIPÄEV, 20. APRILL

SULEV LUUBIS!

CV

Nimi: Sulev Valdmaa
Sündinud: 24. november 1954
Elukoht: Kuusalu vald, Kahala küla
Haridus: Kõrgem
Perekonnaseis: Abielus, 4 last.
Töö: Põhitöökoht - Jaan Tõnissoni Instituudi kodanikuhariduse keskuse juhataja, kohakaaslasena - Kuusalu Keskkooli õpetaja.

1. Miks Kuusalu Keskkool? Miks ajalugu?

Lõpetasin 1979. aastal Tartu Ülikooli ajalooteaduskonna ajaloolase, ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetajana. See oli sügav nõukogude aeg, ning siis olid omad käitumis- ja tegutsemismallid. Üks ülikooli lõpetanud noorte õpetajakutsega meeste hulgas sellal levinud samm oli peale ülikoolidiplomi kättesaamist maakooli õpetajaks minna, sest maakoolist ei võetud vene kroonusse aega teenima. Nõukogude armeesse minemisest püüdsid väga paljud eesti noored seal valitsenud vägivaldsuse ja mõistusevastasuse tõttu tollal hoiduda. Nii toimisin minagi ning tulin maakooli - Kuusallu.

Ajalugu olin ma aga Tartu Ülikoolis õppinud sellepärast, et sama eriala oli seal enne mind õppinud ka minu õde ning reaalained mulle keskkoolis nii hästi kui humanitaarained ei meeldinud.

2. Kuidas meeldis olla direktor? Kuidas said direktoriks?

Kuusalu Keskkooli direktoriks sain 1984. aastal. Siis jäi meie kooli kauaaegne direktor Laine Kadajas pensionile ning keegi pidi tema asemele asuma. Olin siis üsna noor ning Laine Kadajas tegi mulle ettepaneku hakata tema järglaseks. Tema kooskõlastas ka minu kandidatuuri - nagu see tollal möödapääsmatu oli - parteikomiteega ning Haridusministeeriumiga Tallinnas. Miks ta just minu välja valis, seda teab tema.

Direktorina töötasin kokku viis aastat. Ega see amet mulle lõppkokkuvõttes suuremat ei passinud. Tõusin asutuse juhiks õpetajate hulgast, kelle seas olin varem töötanud viis aastat. Raske oli järsku uude rolli hakata ning senistele kolleegidele ülemuseks olla. Keeruline oli olla olukorras, kus paljud sageli vastandlikud huvid sinu kabinetti kokku kogunesid ning mõnikord lausa lahenduseta küsimustele tuli siiski lahendusi leida. Nendeks erinevateks huvirühmadeks olid õpetajad, õpilased, lapsevanemad, ümberkaudsete asutuste juhid ehk sheffid ja ka ülemused Tallinnas. Kõikidega tuli arvestada, kuid sageli tundsin, et lahendused polnud nii head nagu ma tahtnuks. Olen loomult maksimalist, ning pidev millegi vajakajäämine pani 1989. aastal mind langetma otsust teise töökoha poolt.

3. Kelle poolt hääletasid 7. märtsi valimistel? Miks?

Võib öelda, et 7. märtsil hääletasin Eesti Vabariigi ja demokraatia poolt.

4. Kõige huvitavam välisreis?

Olen reisinud üsna palju. Paljudes asjades olen omamoodi "kõikesööja", st. mul pole erilisi lemmikuid - meeldib see, mis parasjagu käes on. Seetõttu ei oska öelda, miline reis kõige huvitavam on olnud, kuna kõik on omamoodi huvitavad olnud. Kui siiski püüda mõnda neid esile tõsta, siis ehk 1996. aasta suvel nähtud Põhja-Iirimaa on tänaseni jätnud mingi iselaadi tunde sisse. Seal oli ühest küljest kõik kooskõlas - loodus, inimesed, muusika, kombed, toit - rahulik, väljapeetud, omapärane. Ning samas barrikaadid Belfasti tänavatel ja alaline tulevahetuse oht.

5. Kuidas tänavused 12-ndikud meeldivad?

Õpetan Kuusalu Keskkoolis kahekümnendat aastat. Käesolevat lendu hinnates pean tõdema seda, mida just vastasin - meeldib see, mis parasjagu on. Mulle meeldivad alati kõik klassid, keda parasjagu õpetan. Igas lennus on nii tarku ja õppimishimulisi kui vembumehi. Nii peabki olema. Siiski tundub, et aastati on abituuriumi õpitulemused veidi erinevad. Tänvune lend näib olema edukam õppija kui eelmisel aastal lõpetanud.

6. Miks sa oled riigieksamite vastu?

Olen siin koolis koos õpetaja Malle Paljakuga üheksateist aastat keskkooli lõpueksamit ajaloost ja ühiskonnaõpetusest vastu võtnud (kahel viimasel aastal on need olnud kirjalike riigieksamite vormis). Seega mul on mida võrrelda. Varasem eksamivorm - suuline eksamipileti vastamine komisjoni ees - pakkus igal aastal komisjonile palju tarkade koolilõpetajate avastamisrõõmu ning oli lihtsalt huvitav. Iga eksamivastus oli omaette sündmus, kus noor inimene näitas, milleks ta suuteline on. Alati oli eksam sõbralik ning tulemus oli eksamisooritajale endale paljuski õpetlik.

Praegune riigieksam on isikupäratu, kolm tundi kirjutamist-vastamist. Sellele eksamile võib tulla ka kehvalt valmistununa, sest kellegi ees pole oma viletsate teadmiste pärast häbene da. Eksamitööl on nime asemel kood ning ka töö parandaja ei tea pärast, kes millise tulemuse on saanud. Lisaks on kummalgi aastal eksamiküsimused olnud üsna kehvalt koostatud ning on pannud nii vastaja kui komisjoniliikmedki mõnikord kukalt kratsima.

Eesti on nii väike riik, et siin poleks tarvis ülikooli pääsemise eel paremaid-halvemaid selleli üsnagi küsitaval kombel välja selgitada. Liiatigi on riigieksamite tulemuste põhjal meie ühiskonnas palju paksu verd hakanud tekkima.

7. Räägi enda suhetest KGB-ga.

KGB ehk nõukogude julgeolekuorganitega puutus eelmise riigikorra ajal kokku ilmselt iga inimene. Alati ei pruukinud see nö. nähtavalt toimuda. Minulgi on neid kokkupuuteid olnud, sealhulgas "nähtavaidki". Esimest korda puutusin julgeolekutöötajatega kokku siis, kui ma peale keskkooli lõppu seitsmekümnendatel aastatel töötasin Tallinnas sõjatehases "Dvigatel". Kogusin kooliajal postmarke ja pidasin markide hankimise eesmärgil kirjavahetust välisriikidega. Ühel päeval kutsuti mind vestlusele tehase eriosakonda ehk KGB teenistusse. Vestluse käigus uuriti, kellega ja miks ma kirjavahetust pean, ning soovitati seetõttu, et ma sõjatehases töötan, kirjavahetus lõpetada.

Üks juhtum oli ka Kuusalu koolis. Olin just direktoriks saanud, kui ühel päeval tuli minu kabinetti kolm meest. Nad teatasid, et on Harju julgeolekust ning tahavad uue direktoriga tutvaks saada. Siis uurisid nad minu käest ka, et kes meie kooli õpetajatest oskab mõnda võõrkeelt. Leningradi maanteel sõitis nende sõnul sageli välisturiste oma sõiduautodega ja kui mõnel neist peaks teel mingit abi vaja minema, siis on hea teada, kes kohalikest inimestest võiks olla tõlgiks. Muidugi oli see rumal ettekääne, sest see, kes meie kooli õpetajatest oli inglise, kes saksa ja kes soome keele õpetaja, oli kõigil niigi teada.

8. Miks Sa presidendiks või Riigikokku ei taha saada?

Pole niisuguseid mõtteid mõelnudki ega oska vastata, miks ei taha. Ma arvan, et kuulun mingisugusesse teise inimeste rühma, mitte nende hulka, kes tahaksid mingit kanti pidi riiki juhtida. Töötan praegu valitsusvälises sõltumatus asutuses ja naudin seda seisundit, sest selle kaudu saan Eesti vaba kodanikuna vahendada ühiskonda vabu mõtteid - teinekord ka selliseid, mis riiklikele struktuuridele nende konservatiivsuse tõttu uudsed või ootamatud.

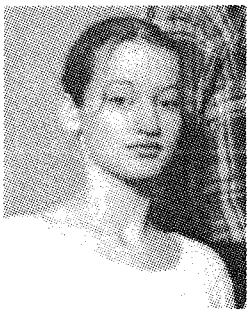
9. Kas Sind mujal ka Sulliks hüütakse.

Praegusel ajal ei tea, kuid koolis oli see tõesti nimi, millega klassikaaslased mind kutsusid. Suleviks kutsumine oli erakordne ja ametlik pöördumine.

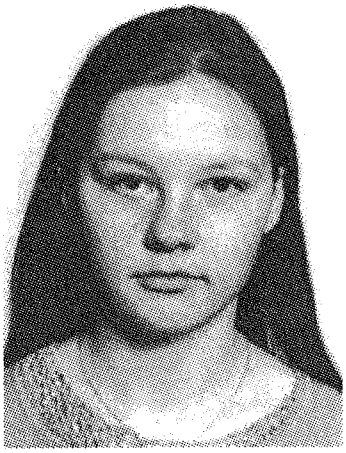
Sulevit piinasid Ilmar ja Marek

Uus „Koolilehe“ toimetus

1. Kes sa oled? (nimi, vanus, klass)
2. Miks sa nõustusid hakkama „Koolilehe" ajakirjanikuks?
3. Mida sa soovid teha peale 12. klassi l]petamist? Lähed õppima? Miks? Kuhu? Mida?
4. Mida sa tahad kirjutada ajalehes?

1. Reili Vaarmann, 16-aastane, 10. klass.
2. S. Päll soovis, et meie klass võtaks ajalehe üle. Kui ta küsis, kes tüdrukutest tahaksid osaleda, mõtlesin, et võiks proovida. See tundub olevat mõnus ala.
3. Peale keskkooli lähen edasi õppima. Head töökohta ilma kõrghariduseta ei saa. Pealegi ei saa keskkoolis õppida seda elukutset, mida soovin. Kavatsen minna Viljandi Kultuurikolledzisse.
4. Lehes tahaksin teha intervjuusid.

1. Minu nimi on Kati Tamm ja olen 16-aastane.
2. Ma ei tea, miks nõustusin hakkama „Koolilehe" ajakirjanikuks. Arvatavasti rumalusest, sest mul pole aimugi, mis mind ees ootab.
3. Pärast 12-nda klassi lõpetamist tahan kindlasti minna kõrgkooli. Ma ei tea küll veel kuhu ja mida õppima.
4. Me pole veel täpselt paika pannud, kes mida tegema hakkab. Millegipärast mulle tundub, et hakkan tegema seda, mida parajasti vaja on. Kindlasti teeme „Koolilehe" juures muudatusi, aga ma ei oska veel öelda, millised need on. Arvan, et hakkame neile rohkem sügisel mõtlema. Soovime, et „Koolileht" oleks huvitav. Eks näis, kas see meil õnnestub.

1. Mirja, 16-aastane, 10. klass.
2. Õpetaja Päll käis nii kaua peale kui kellelgi klassist närvid üles ütlesid ja nii me selle ajalehe tegemise enda peale võtsimegi. Eks meil (uuel toimetusel) ole siis nõrgad närvid. Üldiselt on 50% huvi ja 50% kohusetunne.
3. KUI ma 12. klassi lõpetan, tahan kindlasti ülikooli minna, kuid mida õppima ja kuhu, seda ma veel ei tea.
4. Me hakkame arvatavasti koos Reiliga kirjutama seda, mida peatoimetaja, so Kati, käsib. Toimetaja siis vist.

SOOVIME UUTELE LEHETEGIJATELE JÕUDU, JAKSU NING KINDLAT MEELT!!!

"Küüdipoisid"

Märts 1949

50 aastat hiljem

30. märtsil käisid näidendis „10 aastat 9 eluloost" osalenud Eesti Draamateatris vaatamas etendust "Küüdipoisid". Piletid olid Draamateatri poolt kinni makstud.

Tegu oli Merle Karusoo dokumentaalse lavalooga kahes osas sarjast „Eesti elulood". Osades Maria Avdjuško, Merle Palmiste, Kleer Maibaum, Veikko Täär, Andres Puustusmaa jt.

Nagu pealkirjastki võib välja lugeda, rääkis lavatükk inimestest, kes 1949. aasta märtsiküüditamises osalesid kui küüditajad. Liikumine kui niisugune laval praktiliselt puudus. Näitlejad lihtsalt istusid ja rääkisid oma lugu. See lugu jagunes kaheks. Esimeses pooles näidatakse küüditajaid sellistena, nagu nad olid aastal 1949. Teises pooles on enamvähem kahekümne aastastest saanud seitsmekümnesed. Nad erinevad üksteisest nagu inimesed ikka. Ainus, mis ühendab, on fakt, et ühel või teisel kombel sattusid nad küüditamisele kaasa aitama. Just nimelt sattusid...

Kahe tunni jooksul, mil pimedas saalis istusin ning lavapeal toimuvale mõistuse ja hingega kaasa elasin, jõudsin ühe järelduseni. Vaevalt see mõttekäik kedagi oma kummalisuse poolest šokeerib, kuid veidi ootamatu on ta võib-olla tõesti. Alati räägitakse, kui raske oli küüditatutel. Ma ei tahagi väita, et ei olnud. Loomulikult oli!!! Tänu taevale, et mina sellel ajal ei elanud. Aga tegelikult polnud küüditajate olukord sugugi parem küüditatutest. Enamus ärasaatjaid tegid oma „tööd" püssiähvardusel ning mitte vabatahtlikult. Öeldi: „Kas lähevad nemad või teie! Keegi peab ju minema!" Aga kes siis tahtis minna? Enda särk on oma ihule kõige lähemal. Enesest mõistetavalt leidus ka fanaatilisi küüditajaid, kes enda arvates vägitegusid korda saatsid. Viimaste varal ongi ekslikult loodud petlik üldmulje.

See, mis siin nüüd kirja sai pandud, on vaid minu isiklik arvamus. Vabanust, kui kellegi tundeid riivasin.

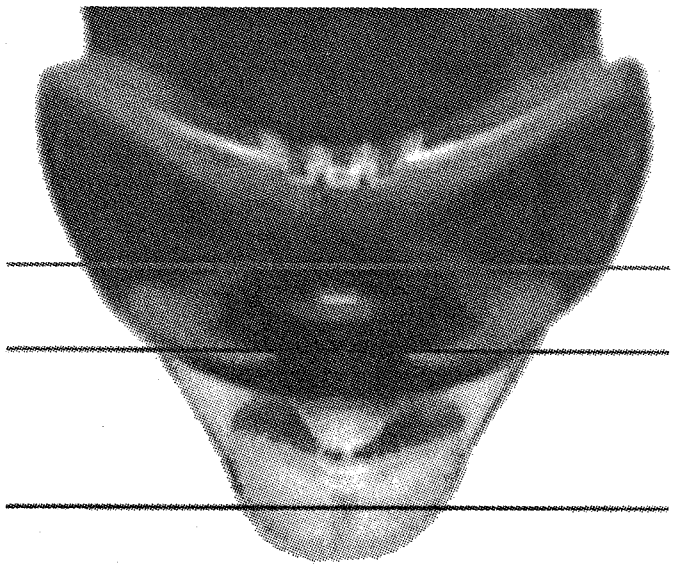
Kuid etendust soovitan küll vaatama minna. Lavatüki suurimateks plussideks on kujutatavatele ajastutele väga tõetruud kostüümid ning tavalisest teatrikeelest suuresti erinev sõnavara. Need kaks muutsid nähtu nauditavaks ja meeldejäävaks.

Ester

Armand Van Helden
„2 Future 4U"
London Records 90 Ltd
HOUSE
9/10

Armand Van Helden on tagasi hausi juures (teatavasti tema eelmine album oli stiilis hip-hop). Plaadi kaheteistkümnest loost kaks, „U Don't Know Me" ja „Flowerz", on juba hitid. Teistest lugudest mainiks ära „Psychic Bounty Killaz", „Necessary Evil", „The Boogie Monster" ja „Alienz". „Psychic Bounty Killaz" on omapärane selle poolest, et see algab nagu üks tavaline *eurotrance*'i lugu, aga siis tulevad õnneks paar afroameeriklast, kes eurotajad, sõna otseses mõttes, kõrvaldavad ja Armandi plaadi peale panevad. Loos nimega „Necessary Evil" on kasutatud huvitavat instrumenti - puusaagi. Kõlab täitsa hästi ja huvitavalt. „Alienz" on Armandi arusaam *speed-garage*'st. Karm *hardstep*ilik bass. Hittsingel „Flowerz" on, erinevalt teistest plaadil olevatest lugudest, rahulik ja romantiline *house*. Väga ilus lugu. Ja loomilikult selle plaadi esimene killer, ühe vana diskosämplinguga lugu „U Don't Know Me". Lihtsalt suurepärane.

Ilmar

Probe
„Gas Mask"
Probe
DRUM'N'BASS
8/10

Kahe eesti muusika pioneeri, Dzheimzi ja Ninja, esimene ühisalbum. Plaadil seitse karmi tantsulikku drum'n'bass lugu, millele on vahele topitud ka üks rahulik vahepala „Freakbeat". Minu lemmikuteks on „Dynamo" ja „Harddone". Esimene nimetatutest on *jumpup*ilik lugu, teine aga eriti karm, plaadi kurjeima bassiga. „Gas Mask" on viinud eesti muusika kõrgemale tasemele. *Must have* sellise muusika austajale!

Source Direct
„Excorcise The Demons"
Science
DRUM'N'BASS
9/10

Minimalistlik drum'n'bass Photeki matemaatilis-keemiliste rütmidega. Sünged värvid, vaimud, deemonid, hauatagune elu. Source Direct kujutab maailma hoopis teise nurga alt kui näiteks Urban Takeover või kasvõi Ed Rush & Optical. Kõik ei ole maailmas hele ja rõõmus. Tunda suuri Photeki mõjusid, eeskätt just rütmide osas. Lugu „Love & Hate" on kõige rõõmsameelsem, kuigi vahepeal võtavad kurjad jõud ja vihkamine võimust, kuid armastuse vastu nad siiski ei saa. „Haunted" on tõeline kummitamine. Minu lemmikuteks on juba mainitud „Love & Hate", „Haunted" ja „Capital D". „Excorcise The Demons" on kindlasti üks selle aasta olulisemaid d'n'b albumeid ja kes tahab kuulda eriti sünget muusikat, siis on see album õige valik.

... LÄKS AIA TAHA ...

Autode vingugaas läheb taeva nagu püha vaim.

Inimesed kannatavad evolutsiooni all.

Taimeriigi evolutsioon on sellel aastal varajane.

Evolutsioon toimub naisterahvastel teatud vaheaja järel.

Biotõrje on see, kui tood koju kellegi, kes sööb ära selle, keda sa ei taha.

Kasulik loom aias on hernehirmutis.

Mesilaste nõelamine on tervisele kasulik.

Lindude tähtsus: hoida loodus tasakaalus, sanitaarlikkus, röövikute ja teiste näriliste vagaseks tegemine.

Linnupoegade peamised vaenlased on hukkuvad kassid ja koerad.

Venoosne veri voolab rahulikult nagu väsinud rauk.

Eesti tähtsamad teraviljad on manna ja kruup.

Kasulikud loomad aias on need, kes üksteist söövad.

Taevaväravad. Kolm tegelast seisavad, seljas USA õhujõudude vorm. Saabub Püha Peetrus
„Siin me oleme, mustad Jugoslaavia jõud tulistasid alla..."
„Kohe kontrollime," teatab Peetrus ja käib korra ära. Tuleb tagasi.
„Kaduge siit, isehakanud! USA andmetel pole mingeid kaotusi olnud !"

***

Aktuaalset - Jugoslaavia teemadel.
Serbia uudisteagentuur kinnitab: „Jugoslaavia väed tulistasid alla kolm lennukit ja neli tiibraketti."
USA lükkab ümber: „Kõik kolm lennukit ja neli tiibraketti pöördusid baasi tagasi."

***

Tollitöötajal on sünnipäev. Kolleegid arutavad, mida osta kingituseks.
„Ostaks talle mersu?"
„Ei, eelmisel sünnipäeval juba sai..."
„Ostaks siis Rolexi?"
„Ei, see oli üle-eelmine aasta..."
„Annaks talle siis terve vahetuse tööd?"
„Hull peast, kes siis nii kalleid kingitusi teeb!"

***

Juku saabub kooli, pea sidemes.
„Noh, Juku, miks sa hilinesid?"
„Kukkusin neljandalt korruselt rõdult alla!"
„Ja tervelt kaks esimest tundi?"

***

Q:"Palju on neli korda kuus?"
A:"Kord nädalas!" (Igatahes häbematult vähe)

***

Misha satub pärast autoavariid haiglasse. Talle tuleks kiiresti vereülekanne teha, kuid arst teatab, et tuleb oodata:
„Meil pole praegu sobivat doonorit."
„Kas mul on siis tõesti nii haruldane veregrupp?" küsib Misha.
„Jah," vastab arstionu, „RH negatiivne vodka."

***

Psühhiaater:"Te vajate täielikku rahu. Mis ametit te peate?"
Patsient:"Ma olen anarhist."
Psühhiaater:"Kahjuks on nüüd teil püssilaskmine kuuks ajaks ja pommi panek tervelt kolmeks kuuks keelatud."

1st ion: I've lost an electron!
2nd ion: Are you sure?
1st ion: Yes, I'm positive!
(tõlkimisel oleks kadunud nali ära)

***

Aitab jamast, võta mõõdukalt. Iseäranis kui autoga sõita tahad.

***

Ajalehekuulutusest: Kaks kena ja lõbusat Eesti erakonda pakuvad lubadusi ja kutsuvad valima. Vali meid!

***

„Oi, ema, vaata seda naljakat meest teisel pool tänavat!" kilkab väike Anu
„Mida ta siis teeb?"
„Ta istub kõnniteel ja ajab banaanikoorega juttu."

***

Prantslane, ameeriklane ja venelane räägivad ideaalsetest naistest.
„Naine peab olema sihvakate jalgadega ja roheliste silmadega," ütleb prantslane.
„Naine peab olema blondiin ja suurte rindadega," ütleb ameeriklane.
„Naine peab olema meetripikkune ja kandilise peaga," ütleb venelane.
„Miks?" imestavad teised.
„Et oleks hea õllekannu peale panna."

***

Naine kaebab psühhiaatrile:
„Doktor, minu mehega on midagi veidrat lahti. Ta joob iga hommik kohvi..."
„Ja mis seal siis imelikku on?"
„Nojaa, aga pärast sööb ta kohvitassi ära!"
„Kuidas, kas tervenisti?"
„Ei, kõrva jätab ta alati miskipärast järele."
„Tõepoolest, veider lugu," ütleb doktor mõtlikult. „Kõige parem osa tas sist on nimelt kõrv..."

***

Mees tuleb psühhiaatri juurde ja kurdab:
„Doktor, mul on mäluaugud."
„On nad teil juba ammu?" küsib arst.
„Mis asjad?"
„Mäluaugud."
„Missugused mäluaugud?"

***

Hiina delegatsioon külastab Ameerikat. Teeõhtul serveeritakse Hot Dog'e.
Üks USA diplomaat kummardab külalistele ja ütleb:
„Ma loodan, et te naudite meie populaarseid Hot Dog'e."
Üks Hiina diplomaat tõuseb samuti, teeb kummarduse ja vastab:
„Meile meeldib samuti kuum koer. Ka meil Hiinas süüakse koeri, aga me ei söö seda koera kehaosa, mida ameeriklased söövad."

***

Mees küsib teiselt:
- Mis sa ütled, kui kohtad naist, kes sulle kõik andestab, on kõige hellem ja sinu pärast arust ära?
Teine mõtles ja vastas:
„Tere, ema."

***

Mis on ühist koertel ja meestel ?
1. Mõlemad hõivavad voodis liiga palju ruumi.
2. Mõlemad kardavad põhjendamatult tolmuimejaga koristamist.
3. Mõlematel on raskusi teie käest millegi küsimisega.
4. Väiksemad eksemplarid on närvilisemad.
5. Kumbki ei märka, et olete uue soengu pähe teinud.
6. Mõlemad armastavad võistlusmomendiga mänge.
7. Mõlemad suhtuvad kahtlusega postiljoni, kui see on meessoost.
8. Kumbki ei saa aru, mida te leiate kassides.

***

Tiigrihüpe. Koolides viidi õpe üle arvutitele. Matemaatikatund.
„Nii, lapsed. Siin laual on kolm arvutit. Võtan ühe arvuti ära. Palju arvuteid jäi järgi?"

Näe- vibust lendu lastud nool
ei pöördu enam tagasi.
Nii nuttes emast lahkus poeg,
et surm viiks elu edasi.

Ma näen elu ja sündi,
Näen rahva häda ja viletsust,
naeru ning hõiskamist
Ma näen, aga valus on
Võta üks hetk olla keset hääletut merd,
olla endaga, et saada aru, et leida end.

See oli ammu,
kui tundsin inimest.
Ta sai minust aru,
me olime sõbrad.

See oli ammu,
siis tuli sõda.
Inimene inimest,
me oleme loomad.

See oli ammu,
me pole loomad,
sest loomad on head.
Ei enam inimest tunda saa.

MARCUS SEBAST&AN

See väljaspool reaalsust
mu taluvuspiir,
et sõbrad on läinud, kuid
mina veel siin.
On teiselpool tähti, mis
iial ma teind.
Nad ootavad mind,
meie vahel on sein.
Sind armastan Kallis ja
ära siit läen
siis tõuseb su üle kord
Jumala päev.

Tume õhtu mulle muinasjuttu vestis
ma ei tea kus oled sina nüüd,
tavaline näis, mis kindlalt kestis
kuni kõlas ärahüüd!

Ei ole ühtki inimest nii halba,
et Jumal ise teda põlgaks
Ta sinu siia ilma lõi ja
mind sulle seltsiks lõi,
et su silm ikka säraks,
et oleks maailm sinu päralt,
et hõiskaks rõõmust sinu rind,
seepärast armastangi sind.

Kas oled näinud, et puul on tiib,
oled näinud, et kivi lendab
või, et linnul on juured.
Oled sa iial tundnud, et kaljul
on hing või metsal süda.
Kas mõistad, et elu on igavik
ja, et surm - seegi on igavik.

TOSIN NÕUANNET KÜLMETUSEST HOIDUMISEKS

1. Püüdke vabaneda stressist, sest see nõrgendab immuunsüsteemi.

2. Sööge mitmekesist tervislikku toitu. Vitamiinidel ja mineraalidel on oluline tähendus immunsüsteemi funktsioneerimisel. Tuleks vältida rasva ja süüa rohkesti leiba, riisi, kartuleid, juur- ja puuvilju ning lahjasid liha- ja piimatooteid.

3. Vältige võimalusel liiga sooje ja ülirahvastatud ruume. Kuiv soe õhk ärritab nina limaskesta ja selles võivad tekkida väikesed lõhekesed, mis võimaldavad viiruste kergemat sissepääsu. Suur rahvahulk on aga soodsaid pinnas viiruste levikuks.

4. Kehaliselt treenige mõistlikult. Mõõdukas treening tugevdab kaitsevõimet, intensiivne seevastu nõrgendab. Uuringud näitavad, et tippsportlastel suureneb haigestumise risk vahetult pärast tugevat pingutust võistlustel, kuna nad on vastuvõtlikumad nakkustele. Liikuge regulaarselt, kuid ärge üle pingutage.

5. Hoiduge tuuletõmbusest ning keha liigsest jahtumisest. Kui nina limaskesta temperatuur langeb 33°-ni, siis nö külmetusviirused peljunevad kõige paremini. Nina limaskest on külma tõttu verevaene ja seetõttu nõrgema vastupanuvõimega.

6. Magage küllaldaselt. Piisav uni on äärmiselt vajalik. Kui pikema ajavahemiku jooksul magatakse napilt, siis suureneb külmetushaiguste risk. Uuringud näitavad, et immuunsüsteemi võitlusvõime langeb 30% võrra, kui ühel ööl magatakse harilikust poole vähem. See taastub aga peatselt kui pöördutakse tagasi tavaliste uneharjumuste juurde.

7. Hoidke jalad alati soojad. Külmad jalad mõjutavad närvisüsteemi kaudu reflektoorselt nina limaskesta.

8. Peske hoolikalt käsi. Kui haige inimene on nina nuusanud, levitab ta viiruseid kõikjale - ajalehele, uke käepidemele jne. Seale võib nakkusetekitaja käele sattuda ning sel puhul piisab, kui korraks nina või silma puudutada.

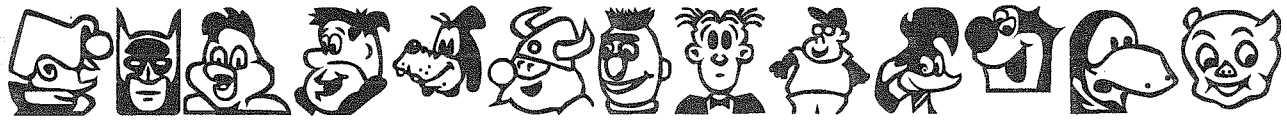
9. Sööge iga päev küüslauku, sest see tapab viiruseid ja baktereid.

10. Kui kõik teie ümber juba aevastavad ja köhivad, siis vajate palju C vitamiini. Segage värskelt pressitud apelsini mahl poole sidruni mahlaga ja jooge seda 2 klaasi päevas. Või otske vitamiinitablette apteegist.

11. Jooge päevas 1 liiter kuuma teed (nt pärnaõieteed), see kaitseb köha eest.

12. Kurguvalu vastu aitavad taimsed vahendid sageli paremini kui keemilised, sest need nõrgestavad immuunsüsteemi ja hävitavad kasulikke baktereid. Kuristada võib saialilleteega või juua kuuma salveiteed meega.

Ene Rahurand

MINU PERE

MUL ON KODUS KALLIS EMA,
MAGUSTOITU TEEB MUL TEMA.
KODUS ON KA KALLIS ISA,
TEMA JÄLLE HÄSTI VISA.
VENDASID ON MINUL KAKS,
ÜKSKI NEIST POLE PAKS.
ET MUL ON KA ÕDE,
SEE ON PUHAS TÕDE.

HARRI-RAIMOND SÖÖNURM
2B

KOLL

MEIE KLASSIS KÄIB TAAVI POLL,
TAL ON ÜKS VÄIKE KOLL.
KOLLIL NIME POLE VAJA,
KOLLI HÄÄL HÄSTI KAJAB.

KOLL ENNAST EHIB,
ÄRA VITSAGA VEHI.
KOLLIL IGAV HAKKAB,
JÄRSKU VIHMASADU LAKKAB.

KOLL MAGAMA HEIDAB,
TAAVI ENNAST PEIDAB.
LUULETUSEL SAIGI OTS,
KOLL KUKKUS VOODIST, POTS.

KARINE NIKKER 2B

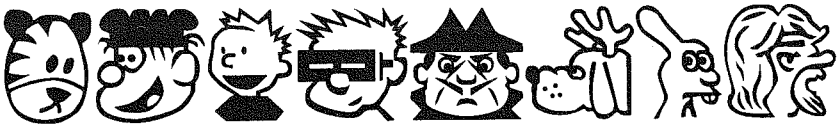
KARU LUGU

VAIKSELT MAGAB VANA KARU,
UNES NÄEB TA MESITARU.
KEVADEL KUI LOODUS TÄRKAB,
KOHE TÜHJA KÕHTU MÄRKAB.
KÄHKU KOIVAD SIRGU AJAB,
OTSIB ÜLES VANAD RAJAD.
NOPIB MÄTTALT KUREMARJU,
PISTAB PÕSKE POHLAMARJU.
VARSTI ON TAL KÕHT TÄIS,
NÕNDA MEIE LUGU KÄIS.

SIGRID SIMMER 2B

Idolid ja uimastid

1997. aasta 14. veebruari "Eesti Ekspressist" võib lugeda, et Tallinn on linn, mille kohta Narkootikumide Hinnakirjas teatakse öelda, et siin on nõrk ecstasy ning siinset spiidi ei tasu mingil juhul osta. Internetis teatati tol ajal veel, et meskaliini Tallinnast ei saa ja naerugaas on siin "tundmatu suurus".

Kuid sellele vaatamata müüdi juba kaks aastat tagasi Maarjamaa pealinnas igal nädalavahetusel 4000-5000 E-tabletti. Teadupärast oli lulanumi ja oopiumi kujul sissevõetav heroiin 19. sajandi romantiliste sulemeeste eelistatuim narkootikum ja Teises maailmasõjas olnud sõdurid tarbisid jõudluse tõstmiseks regulaarselt amfetamiini. Kuidas on aga lood tänapäeval? Mida arvavad praegused avaliku elu tegelased meelemürkidest ning nende kasutamisest.

Andrus Kivirähk (kirjanik)

Ei ole proovinud, ei ole narkootikume näinud kah. See on minu jaoks nagu hiina keel, tundmatu asi.

Koit Raudsepp (DJ)

Kunagi ammu proovisin ecstasyt. Ecstasy on halb ja hea. Mehed muutuvad koledamaks, naised ilusamaks. Kolm nädalat hiljem tekkis pohmell. Arstide jutte, et see on tervisele kahjulik, ma ei usu. Katsetes ahvidega leiti aju-kahjustusi. Arstid tõstsid näpud püsti - näete, kahjulik. Kui iga päev tablette sisse söödetakse, siis on selge, et tekivad kahjustused.

Cool D (räppar)

Ma olen näinud, kuidas mulle päris lähedal seisvad inimesed seda tarbivad. Ei soovitaks kellelegi. Enda kohta ei kommenteeri.

Siim Kallas (poliitik)

Ei, ma pole narkootikume kasutanud. Peale valge viina ei oska ühtegi teist narkootikumi nimetada.

Jana Hallas (stilist)

Mul pole nendega mingit kokkupuudet, ma põhimõtteliselt ei tee seda. Mind häirib, et mõned meediakanalid, mis peavad end avangardseks, justkui propageerivad seda. Näiteks Koit Raudsepp oma raadiosaadetes.

Peeter Jalakas (lavastaja)

Neid uuemaid asju, süstitavaid ja näritavaid, ma proovinud pole. Olen teinud igasuguseid suitsusid - kanepit ja selle analooge. Aeg-ajalt on see päris kasulik. Kunstnikul on mõ-nikord vaja asju vaadata teise nurga alt. Kuigi on oht, et see teine nurk hakkab rohkem meeldima.

Raul Saaremets (DJ)

Inimesel peab vist midagi viga olema, kui sellist asja puutub. Kas ei meeldi endale või pole maailmaga rahul. Enese eitamise värk, põgenemine. See inimene on tunduvalt normaalsem, kes ei võta.

Olin kuulnud, et ecstasy on taevani kiidetud asi. Tekkis endalgi võimalus välismaal proovida. Esimene kord oli lõpp hea, maailm muutus ilusaks. Teist korda proovisin Eestis, kuid samal ajal oli mul õudne depressioon. Sain eelmise korraga võrreldes täpselt vastupidise kogemuse, see pani mõistuse pähe. Nii palju, kui saad head, tuleb 2-3 korda halba tagasi. Kõigi narkootikumidega on nii. Kes väidab vastupidist - valetab.

Parem oleks uudishimu maha suruda. See ei ole midagi väärt. Õrnakesed lähevad täitsa nässu.

Selle artikli mõte ei ole kedagi õhutada või siis vastupidi hurjutada, sest kes narkootikume tarvitab, tarvitab nagunii.

Kerttu

Raul Saaremets

INFORMAATIKA OLÜMPIAADI LÕPPVOOR

Kolmeteistkümnendast neljateistkümnenda märtsini toimus Tartus järjekordse informaatikaolümpiaadi, arvult neljakümnekuuenda, lõppvoor. Meie kooli esindasid seal allakirjutanu ja Tõivo Leedjärv. Oma kohad jätame seekord endateada :) Kogu see värk algas laupäeva hommikul pihta kell 11, mis tähendas hommikul umbes kell 6 ülestõusmist. Õudne. Pärast avamist saime süüa Tartu M. Reiniku Gümnaasiumist ja kell 13.00 algas 5 tunni pikkune piinlemine, ehk siis Windowsis programmerimine (Windows - see on programmeerija õudusunenägu). Ülesandeid oli kokku kolm ja need olid sel aastal väga suure kontrastiga. Esimene ülesanne oli ääretult lihtne, teine täielik *killa* ja kolmas selline vahepealne. Meie Tõivoga just kukkusimegi läbi "tänu" teisele ülesandele.

Õhtul kell 7 selgitati meile kõikide ülesannete komisjonipoolseid lahendusi.

Teise päeva hommikul algas olümpiaadiülesannete lahenduste testimine, mis nagu alati ei kulgenud probleemideta, näiteks sai mõni mees kolmandas ülesandes viimase testi eest VÄGA suuri punktisummasid (ehk siis rohkem kui üldse oli võimalik saada).

Kell 16.00 toimus TÜ Nõukogu saalis paremate autasustamine ja olümpiaadi lõpetamine. Ka seekord said 10 vanema rühma paremat TÜ matemaatikateaduskonda väljaspool konkurssi sisse.

Nende kahe päeva jooksul sai ka kaaskannatajate hulgas diktofoniga ringi käidud ja järgnevalt võitegi lugeda mõnda intervjuud:

13. märts

(Enne lahendamist)
Mida ootad sellelt olümpiaadilt?
Mis eesmärkidega tulid?
Meelis Vasser, EBS Gümnaasium, 12. klass: No eesmärk on ikka kümne hulka tulla. Vot, mis on eesmärk.
Tõivo: See mees tahab võita, ära usu teda.
Meelis: Kes siis tuleks ja ütleks, et ei taha võita?
Pertti Soomann, Kilingi-Nõmme Gümnaasium, 12: No saab ehk esimeste hulka, siis saab ülikooli sisse ju.
Peamised konkurendid?
Pertti: See, see ja see.
Tõivo: Selge...
Meelis: Marko Rask.
Marko Rask, Pärnu Koidula Gümnaasium, 11: Mina! Mina!
Kaks nime veel... :)
Tõivo: Ta tahab ennast kuulda...
Meelis: Tahad ennast kuulda või? OK, sina, eks, Tõivo. Ja ma ei tea, Pert vist ei ole nii suur konkurent.

14. märts

(Enne testimist)
Kõige raskem ülesanne?
Meelis: Kõik olid kerged. Ainult, noh, kalad jäid sisse.
Marko: Kolmas.
Miks?
Marko: Ma ei tea, segane oli.
Kui palju punkte loodad saada?
Marko: Mul ei ole enam loota, mul 71 käes.
Meelis: Ei tahaks rääkida sellest. Küsi, mis tunne on.
Mis tunne on?
Marko: S***.
Meelis: Süda lööb kaks korda kiiremini.
Miks nii närvis?
Meelis: Aga mis siis juhtub kui ma ei võida? Kümne hulka tahaks ikka saada, muud midagi.
Kavatsed tulla Tartusse informaatikat õppima?
Meelis: Ei, ma kavatsen ikkagi Tehnikaülikooli informaatikat õppima minna.

(Enne lõpetamist)
Palju punkte said, mitmenda koha ja kas oled rahul?
Meelis: Sain 6. koha, tegelikult 3. - 6. koht oli ilgelt tasavägine.
Marko: 71 punkti, 4. koht ja ei ole rahul.
Priit Tamme, Viljandi Maagümnaasium, 9 (noorem rühm): Kaks punkti sajast, enam-vähem rahul. Kaks kohta läks ainult allapoole, kui ennem oli, viieteistkümnes.
Kuidas kommenteerid korraldust?
Meelis: Testijatel tekkis, nagu alati, suur kala sisse kolmanda ülesandega.
Priit: Ei, täiesti normaalne. ütleme nii, et elamistingimused võib-olla veits olid kehvemad. Näiteks kukkusid voodil paar lauda alt ära.
Võrdle ülesandeid eelmiste aastate omadega.
Meelis: Lõpus on alati kergemad minuarust. Teine ülesanne oli tegelikult lõdva, eks, kui ära lahendada. See tuli lihtsalt lainega ära teha ja mul jäid paar kala sisse, või oli testijatel jälle mingi...
Marko: Lihtsad liiga. Eelmiste aastatega võrreldes on ikka väga lihtsad.
Priit: Ma esimest aastat võistlen ja ma ei teadnud üldse, et sellist tüüpi, ma arvasin, et lihtsamad on, nagu need piirkondlikud ja kooli omad olid.
Tuled ka järgmiseö aastal?
Priit: No kui saab, siis ikka.
Kuidas läks?
Tõivo: S****** läks.
Meelis: See pane kirja! See pane ajalehte kirja!

Ilmar

HARJU NOORTE TALVISED MV

1. Kuldar Pärn PD kuul 9.01
1. Martin Esna PC 60m 7.87
1. Martin Esna PC 300m 41.87
1. Alari Arro PC kaugus 5.17
1. Krister Altosaar PC 60mtj 9.76
1. Mari Allese TB 60mtj 9.83
1. Mari Allese TB kaugus 4,75
1. Andres Ukkivi PB 60m 7.45
1. Andres Ukkivi PB 60mtj 8.96
1. Andres Ukkivi PB kaugus 6.16
1. Mait Nõmme PB kõrgus 1.75
1. Tõnis Ukkivi (ESG) PA 60mtj 8,93
1. Tõnis Ukkivi PA kaugus 6.27
1. Helvis Trääder PA teivas 3.70
2. Mari Jalakas TC 600m 1.49,51
2. Alari Arro PC 60 mtj 9.90
2. Alari Arro PC 60m 8.30
2. Alari Arro PC 300m 42.45
2. Krister Altosaar PC teivas 2.60
2. Martin Esna PC kaugus 4.93
2. Andres Ukkivi PB kõrgus 1.70
2. Kert Kaljurand PB 300m 41.32
2. Rannel Rampe PB 800m 2.24.31
2. Karin Pirk TA 800m 2.51.70
3. Kaili Suvinõmm TD 200m 32.12
3. Timmo Lilium PD kaugus 4.17
3. Kristiina Kirtsi TC kõrgus 1.40
3. Keio Kivistik PC 60mtj 10.40
3. Marita Hein TB 60m 8.74
3. Meelis Nõmme PA 800m 2.10.46

Koridoriküsitlus

MÕTTEID POMMIÄHVARDUSEST

Maiki 9B Väga ootamatu ja ütleksin, et tobe.

Direktor Ähvardaja ei mõelnud endale vaba päeva tehes arvatavasti sellele, kui palju ta väike nali maksma läheb: õpetajate palgad, päästeameti kulutused, söökla raisku läinud toidud, lisabussiliinid. See kõik tuleb kokku ligi 50000 krooni. Aga näiteks meie vabariigis ei oota ähvarduse teinud inimest ka kuigi karmid karistused. Seevastu Ameerikas ootab sellise tembu eest 10 aastane vabadusekaotus ning juhul, kui keegi vigastada sai, elektritool.

Jane 7A Mina arvasin, et see on mingisugune õppus, sest tuletõrje oli juba enne kohal kui meie õue jõudsime.

Heddy 10B Täiesti mõttetu, aga sai vähemalt vaba päeva.

Riin 11A Mind ei olnud ju koolis. Mina ei tea!!!

Valdur 11B Rahvas sai päris kähku majast välja. Üks kord oli tore, aga rohkem ei tahax. Õues oli külm bussi oodata.

Liisa 7A Mingi nali oli. Ei soovi, et midagi sellist veel juhtuks.

Andres 12B Ei ole mõtteid.

Signe 12B Ma arvan, et see oli üks ülimalt suurim sigadus, mis tehti. Mul on väga hea meel, et miskit hullemat ei juhtunud.

7. MAIL KOOLI SAALIS ALGKLASSIDE KEVADBALL

7. MAIL KELL 18^{00}

SUUR KEVADKONTSERT

LASTEVANEMATELE

8. MAIL KELL 20^{00}

KESKKOOLI KEVADBALL

KUUSALU RAHVAMAJAS